

ע"פ 2272/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2272/16

כבוד השופט ח' מלצר
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופטים מ' פינקלשטיין, ל' ברודי, ו-ר'
אמיר) ב-תפ"ח 39183-04-14, מתאריך 23.02.2016

כ"א באדר ב', התשע"ו (31.03.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד טלי גוטליב

בשם המבקש:

עו"ד עדי שגב

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים מ' פינקלשטיין, ל' ברודי, ו-ר' אמיר) ב-תפ"ח 39183-04-14, מתאריך 23.02.2016, וזאת עד להכרעה בערעור.

רקע והליכים קודמים

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, שייחס לו עבירה של מעשה מגונה בכוח (לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)).
3. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 27.07.2013, המתלוננת הגיעה ל"מסיבת בריכה" בגן אירועים, יחד עם בן זוגה וחברה. באותו מועד גם המבקש וחברו הגיעו למקום. בין השעות 17:00 – 18:00, בעת שהמתלוננת וחברתה שהו בבריכת השחייה, המבקש ניגש אליהן, וניסה להניח על המתלוננת גלגל מתנפח. בתגובה, המתלוננת וחברתה יצאו מהבריכה.
4. בסמוך לאחר מכן, חברתה של המתלוננת התלבשה והתרחקה מהבריכה, בעוד שהמתלוננת נותרה בקרבת הבריכה ולבשה את מכנסיה. בשלב זה, המבקש הפתיע את המתלוננת מאחור, דחף אותה לבריכה, ונכנס מיד אחריה לבריכה. לאחר מכן, המתלוננת החלה לנוע לכיוון מדרגות הבריכה כדי לצאת ממנה, אך המבקש הגיח לפתע מאחוריה, ואחז בכוח בזרועה. בעודו אחז בחוזקה בזרועה של המתלוננת, המבקש הכניס את ידו השמאלית מתחת למכנסיה ולבגד הים שלה ושפשף את איבר מינה, ללא הסכמתה. המתלוננת התנגדה, וזוהי ניסתה להזיז את ידו של המבקש ולהשתחרר מאחיזתו, וביקשה ממנו שיניח לה. חרף זאת, המבקש המשיך לגעת באיבר מינה. בהמשך, המתלוננת הצליחה להרחיק את ידו של המבקש מאיבר מינה, ואולם המבקש לא חדל ממעשיו והמשיך לאחוז בזרועה, עד אשר הגיע בן זוגה של המתלוננת למקום וצעק לעבר המבקש שיניח לה.
5. בתאריך 14.05.2015, בית המשפט המחוזי הנכבד הרשיע את המבקש, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. הסדר הטיעון – לא כלל הסכמה לעניין העונש. עם זאת, הוסכם כי הפיצוי לנפגעת העבירה יעמוד על סך של 30,000 ש"ח.
- טרם שגזר את עונשו של המבקש, בית המשפט המחוזי הנכבד הורה כי יוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו, וכן תסקיר נפגעת עבירה.
6. בפתח גזר דינו מתאריך 23.02.2016, בית המשפט המחוזי הנכבד עמד על עיקרי תסקיר נפגעת העבירה, ממנו עולה כי המתלוננת סובלת מרגשות אשמה, הפרעות שינה, ונמנעת משהייה בגפה במקומות חשוכים ומבודדים. עוד נכתב בתסקיר כי התנהגותו הבוטה והאלימה של המערער גרמה למתלוננת לפגיעה נפשית, אשר הותירה בה פחדים, ומחשבות טורדניות וכי המתלוננת זקוקה לסיוע מקצועי על מנת שמצבה לא יухמר בעתיד.
7. בהמשך, בית המשפט התייחס לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש. שירות המבחן התרשם כי המבקש משתף פעולה באופן מלא עם הגורמים המטפלים ומבטא מחויבות גבוהה לתהליך. הגורמים המטפלים התרשמו כי כיום המבקש מזהה את טעויות החשיבה שאפיינו את התנהגותו בזמן ביצוע העבירה ואת ההצדקות שנתן למעשיו וכי הפרוגנוזה הטיפולית לטווח הארוך היא חיובית. משכך הומלץ להעמיד את המבקש בפיקוח למשך 18 חודשים, במסגרת תוכנית שיקום מונע, תוך חיוב המבקש בהמשך ההליך הטיפולי במסגרת "התחלה חדשה". לצד זאת, הומלץ להטיל על המבקש מאסר על תנאי, ולחילופין, מאסר שירות בדרך של עבודות שירות וכן פיצוי כספי למתלוננת.

8. לאחר זאת, בית המשפט המחוזי הנכבד עמד על החומרה היתרה הגלומה בעבירת המין אותה ביצע המבקש ועל האינטרס הציבורי המחייב ענישה מרתיעה נגד עברייני מין. בית המשפט המחוזי הנכבד בחן את מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מין, ובפרט בעבירה של ביצוע מעשה מגונה בכוח, וקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש נע בין 12 ל-42 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

9. בבואו לקבוע את עונשו של המבקש בתוך מתחם הענישה, בית המשפט המחוזי הנכבד ציין כי במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש לזקוף לקולא את: גילו הצעיר של המבקש, עברו הפלילי שאינו מכביד, העובדה שמעולם לא ריצה מאסר בפועל, נסיבותיו האישיות המיוחדות של המבקש, לרבות מצבו הנפשי הקשה, הודייתו בכתב האישום המתוקן, אשר חסכה את העדתה של המתלוננת, החרטה שהביע ונכונותו לפצות את המתלוננת, ושיתוף פעולה מלא מצידו עם הגורמים המטפלים.

10. נוכח האמור לעיל, ולאחר שאיזן בין כל השיקולים הרלבנטיים – בית המשפט המחוזי הנכבד השית על המבקש את העונשים הבאים: 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי ימי מעצרו); 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, כל עבירת מין מסוג פשע, 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, כל עבירת מין מסוג עוון, ופיצוי כספי למתלוננת בסך 30,000 ש"ח.

11. על גזר דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד הוגש ערעור לבית משפט זה, ובד בבד הוגשה הבקשה שלפני, אשר עניינה עיכוב ביצוע רכיב המאסר לריצוי בפועל, עד להכרעה בערעור.

12. בתאריך 31.03.2016 הוריתי על עיכוב ביצוע ארעי של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש, וזאת עד להחלטה אחרת.

הבקשה לעיכוב ביצוע, וטענות הצדדים בדיון

13. בבקשתו לעיכוב ביצוע המבקש טען כי סיכויי הערעור להתקבל הם טובים, וכי לא ייגרם כל נזק מעיכוב ביצוע עונשו עד למתן פסק דין בערעור. זאת, בעיקר, לנוכח העובדה כי הוא נרתם באופן מלא להליך השיקומי, וזאת חרף נסיבות חייו הקשות. המבקש הוסיף וטען כי שירות המבחן המליץ שיוטל עליו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ומשכך – אי היענות לבקשה לעיכוב ביצוע תאיין את האפשרות לקבל המלצה זו.

14. מנגד, המשיבה מתנגדת לבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. לטענתה סיכויי הערעור בנסיבות העניין נמוכים, והסבירות כי עונש המאסר לריצוי בפועל שהושת על המבקש יופחת במסגרת הערעור לעונש שירוצה בדרך של עבודות שירות – קלושה. המשיבה הוסיפה וטענה כי נוכח אופי העבירות בהן הורשע המבקש, ונסיבות ביצוען, ובשים לב לנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו למתלוננת – קיים אינטרס ציבורי מובהק כי המבקש יתייצב לרצות את עונשו כבר עתה.

דיון והכרעה

15. לאחר שעיינתי בטיעונים שהוגשו על-ידי ב"כ הצדדים ובחומר שבתיק ושמעתי את הטיעונים שבעל-פה - הגעתי לכלל מסקנה, לא בלי התלבטות, כי דין הבקשה - להתקבל. הנימוקים לקביעותי האמורה יובאו בקצרה להלן.
16. נקודת המוצא לדיון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, היא כי על עבריו מורשע להתחיל בריצוי עונשו לאלתר, ואין בהגשת ערעור כשלעצמה, כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש (ראו: ע"פ 2957/10 אלאטרש נ' מדינת ישראל (26.05.2010); ע"פ 8397/10 זועבי נ' מדינת ישראל (28.11.2010); ע"פ 5921/12 סבג נ' מדינת ישראל (23.09.2012); ע"פ 3259/15 פלוני נ' מדינת ישראל (15.06.2015) (להלן: עניין פלוני)). עם זאת, ישנם מקרים בהם קיימות נסיבות חריגות המצדיקות את עיכוב ביצוע העונש, וזאת על אף האינטרס הציבורי שעניינו באכיפה מיידית של גזר הדין (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2), 241 (07.06.2000) (להלן: הלכת שוורץ); ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל (29.03.2015); עניין פלוני)). הנטל הוא על המבקש את עיכוב הביצוע, לשכנע את בית המשפט כי בנסיבות עניינו הספציפי, יש מקום לסטות מן הכלל, לפיו גזר הדין יבוצע מיד לאחר הינתנו (ראו: ע"פ 3308/15 שמיאן נ' מדינת ישראל (13.07.2015)).
17. על השיקולים המנחים את בית המשפט, בבואו להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע, עמדתי, בין היתר, ב-ע"פ 2028/15 ג'וליס נ' מדינת ישראל (18.10.2015), בצייני כי: "לשם כך, על בית-המשפט לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, משך תקופת המאסר, טיב הערעור וסיכויי הצלחתו, עברו הפלילי של הנאשם וכן את נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנידון" (ראו גם: ע"פ 5741/04 יקירביץ' נ' מדינת ישראל (12.09.2004); ע"פ 37/07 פרג' נ' מדינת ישראל (11.02.2007); ע"פ 8676/07 חג' יחיא נ' מדינת ישראל (23.10.2007)).
18. בעניינינו, חרף העובדה שעל המבקש הושת עונש מאסר בפועל שאיננו קצר, אני סבור - בזהירות הראויה ומבלי לקבוע מסמרות בעניין סיכויי הערעור - כי ישום הקריטריונים שנקבעו בהלכת שוורץ בנסיבות המקרה דנן, מוביל למסקנה כי דין הבקשה להתקבל, וזאת בשים לב לנסיבות חייו האישיות הקשות, אשר פורטו בתסקיר והליך השיקום אותו הוא עובר.
- בית משפט זה כבר קבע כי נסיבות אישיות מיוחדות עשויות להוות שיקול מכריע בעיכוב ביצוע עונש מאסר, הגם שבמשורה, ובהתחשב בכך שמדובר בחריג מצומצם לכלל (ראו: ע"פ 1826/14 דוד נ' מדינת ישראל (17.03.2014)).
19. משהגעתי לכלל מסקנה כי טענותיו של המבקש ראויות להישמע (ואדגיש כי אין אני קובע בשלב זה מסמרות בשאלת סיכויי הערעור), הרי שלנוכח מחויבותו הגבוהה של המבקש להליך הטיפול, נכוונותו לשנות את אורחות חייו, והחרטה שהביע למעשיו - ראיתי להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר כמבוקש.
20. אשר על כן - דין הבקשה להתקבל. ביצעו של עונש המאסר שהושת על המבקש יעוכב, אפוא, עד למתן הכרעה בערעור. למען הסר ספק אבהיר כי יתר חלקי גזר הדין אינם מעוכבים, ותנאי שחרורו של המבקש לחלופת מעצר - יעמדו בעינם עד החלטה אחרת.
21. המזכירות מתבקשת לקבוע את שמיעת ערעורו של המבקש בהקדם, בכפוף לאילוצי היומן.

ניתנה היום, ט' באייר התשע"ו (17.5.2016).

ש ו פ ט
